

גמ"ר (פתח-תקוה) 5055-10-11 - מדינת ישראל נ' נדב נחום פטר

גמ"ר (פתח-תקוה) 5055-10-11 - מדינת ישראל נ' נדב נחום פטרשלו פתח-תקוה

גמ"ר (פתח-תקוה) 5055-10-11

מדינת ישראל

נגד

נדב נחום פטר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקוה

[02.04.2013]

בפני כב' השופטת רות רז

ב"כ המאשימה - עו"ד עינב וינוגרד

ב"כ הנאשם - עו"ד אניקין דמיטרי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

עובדות המקרה ונסיבותיו פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

ביום 28.07.11, בשעה 1500 לערך, נהג הנאשם ברכב ברחוב ויצמן בכפר סבא, לא שם לב לדרך שלפניו ולא הבחין מבעוד מועד בהולכת הרגל, חן אייזש, ילידת 1993, אשר חצתה את הכביש במעבר חצייה מכיוון אי תנועה, לא האט את מהירות נסיעתו בהתקרבו למעבר החצייה ולא בלם את רכבו, פגע בהולכת הרגל וגרם למותה. הנאשם נוהג משנת 2007 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

הראיות לעונש

במסגרת ראיות התביעה לעונש שמעתי את דבריהם הכואבים של בני משפחת המנוחה שתיארו את האובדן הנורא, הכאב הקשה מנשוא שהם חווים והיגון שאין לו מרפא. בני המשפחה תיארו בפני את המנוחה, צעירה מוכשרת ומלאת שמחת חיים שכל עתידה היה לפניה. מותה הביא לשבר נורא במשפחה כולה ופגע בכל אחד ואחד מבני המשפחה, בהורים, באחים, בסבים ובקרובים לה.

במסגרת ראיות ההגנה לעונש נוכחתי בפגיעה הקשה של התאונה בנאשם ובבני משפחתו המתייסרים בשל התוצאה הטרגית של התאונה. הנאשם ואביו הביעו השתתפות כנה בכאב משפחת המנוחה וביקשו את סליחתם. שמעתי עדויות לעניין אופיו הטוב של הנאשם ותפקודו הראוי במסגרת שירותו הצבאי.

הוגשה חוות דעת של פסיכולוג המדגישה את תחושות הצער העמוק של הנאשם על מות המנוחה, רגשות האשם כבדים שלו והדיכאון בו נמצא עקב תוצאות התאונה. הפסיכולוג המביע חשש מהשפעת המאסר על הנאשם ומיכולתו להתמודד עם הסביבה החברתית בבית הסוהר.

הוגש תסקיר שירות המבחן המתאר את הנאשם שהינו צעיר נורמטיבי, מוסרי וערכי אשר חש כי כל עולמו חרב עליו בעקבות התאונה. הנאשם סובל מתסמונת פוסט טראומטית ומתמודד עם תחושות אשם כבדות הפוגעות בתפקודו האישי והחברתי. שירות המבחן המליץ על עונש שירות בעבודות שירות ועל שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית לאנשים שהורשעו בגרימת מוות. שירות המבחן הביע חשש מכך שהנאשם יהיה בסיכון לפגיעה אם יוטל עליו מאסר לריצוי בפועל. טיעוני הצדדים לעונש

התביעה עתרה להשית על הנאשם מאסר לריצוי בפועל בתוך מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה לשנים ארוכות, קנס ופיצוי למשפחת המנוחה. התביעה הפנתה לרמת הרשלנות הגבוהה של הנאשם אשר פגע בהולכת הרגל בעת שחצתה במעבר חציה שהינו ממלכתו של הולך הרגל. הנאשם הכיר את המקום, נהג במהירות בלתי סבירה ולא האט בהתקרבו למעבר החצייה. התביעה הפנתה לשכיחות של תאונות דרכים קטלניות המביאות לאבדן חיים והרס משפחות, ולמגמת הפסיקה בשנים האחרונות לפיה יש להחמיר בענישה ולהשית עונשי מאסר לריצוי בפועל בגין גרם תאונות קטלניות, גם כאשר מדובר בנאשמים נורמטיביים.

ההגנה עתרה להסתפק בעונש של מאסר שירות בעבודות שירות וטענה לרמת רשלנות נמוכה על פי נסיבות אירוע התאונה. הנאשם נהג במהירות נמוכה מן המהירות המותרת במקום, התאונה ארעה בתחום זמן התגובה והייתה רשלנות תורמת בהתנהגות המנוחה. עירית כפר סבא סגרה את מעבר החצייה לאחר התאונה. ההגנה הפנתה למצבו הנפשי של הנאשם בעקבות התאונה.

כל אחד מן הצדדים הגיש פסיקה לתמיכה בטיעונו.

מדיניות הענישה

הקו המנחה בפסיקת בית המשפט העליון לגבי מדיניות הענישה הראויה בעבירות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית הינו השתת מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. עקב הפגיעה בערך העליון של השמירה על החיים הענישה ההולמת הינה בדרך של מאסר בפועל. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה נועדה להילחם בנגע תאונות הדרכים הקטלניות ומטרתה להעביר מסר ברור לציבור לפיו, ככלל, יוטל עונש של מאסר בפועל על מי שגרם בהתנהגותו הרשלנית לתוצאה קטלנית. בית המשפט נדרש לתת יד להגברת מודעות הציבור לחשיבותה של נהיגה זהירה ושמירה על חוקי התנועה ולכך שהנוהג ברשלנות ומקפד חיים צפוי לענישה מחמירה.

בע"פ 6358/10 מחמוד קבהא נ' מדינת ישראל, חזר וקבע בית המשפט העליון את מדיניות הענישה המחמירה הנדרשת במלחמה בתאונות הדרכים הקטלניות :

"נוכח ריבוי תאונות הדרכים הקטלניות, המתרחשות כמעט מדי יום ביומו וגובות את חייהם של קורבנות רבים, הביע בית משפט זה את הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי אלו הנוהגים ברשלנות ובחוסר אחריות בכבישים"..... "מדיניות הענישה המחמירה והמרתיעה באה לידי ביטוי בכך שעל פי רוב הרשעה בעבירות גרימת מוות ברשלנות בתאונות דרכים מחייבת הטלת עונש מאסר בפועל ופסילת רישיון לתקופה ממושכת".

כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 548/05 מאירה לז'ין נ' מדינת ישראל, פסק כי נוכח הקטל בדרכים, המדיניות הקיימת הינה להטלת מאסר בפועל, והחריגים לכך נדירים :

" כל עוד בעינה המדיניות הקיימת באשר לעבירות גרימת מוות ברשלנות בתאונות דרכים (ותאונות אחרות), דינם של המורשעים בהן תקופת מאסר מאחורי סורג ובריח, והחריגים לכך נדירים. אכן מרבית המורשעים בעבירות אלה - מן הסתם - הם אנשים מן היישוב, מה שקרוי נורמטיביים, אלא שנמצא לבתי המשפט לנסות להרתיע את הנוהגים בכביש מעבירות על-ידי המודעות כי אם יתרשלו ויפגעו בזולת, דינם מאסר. נוכח ההפקרות המרובה בכבישים, קיפודם של חיי אדם, השבר הנורא שאין לו מרפא ואיחוי הפוקד את משפחות הקרבנות, ותחושת אין האונים החברתית אל מול המס שגובות תאונות הדרכים מחברה שאינה חסרה קרבנות בטרור ובקרב, מבקשים גם בתי המשפט לתרום תרומה צנועה בדמות גזרי הדין המחמירים. "

בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט הנדל כי רק במקרים חריגים לא ייגזר עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד נפסק כי לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל נמוך בגזירת העונש וכי משך תקופת המאסר ייקבע על פי דרגת הרשלנות :

" נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונות דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

ברע"פ 8576/11 הילה מזרחי נ' מדינת ישראל, פסק כבוד השופט רובינשטיין בעניינה של נאשמת, אם לשלושה ילדים, אשר נדונה למאסר בגין עבירה של גרימת מוות ברשלנות :

" לא ראינו מקום לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת בנושאי גרימת מוות ברשלנות, שדינה ככלל מאסר מאחורי סורג וברזל במסגרת המאבק בתאונות, ואשר חריגה מעטים ומקרה זה אינו ביניהם על פי נסיבותיו. חיי אדם קופדו ".
ברע"פ 2955/12 ענת הרמוס נ' מדינת ישראל בית המשפט קבע :
" לצד בחינת נסיבותיה של המבקשת, יש לזכור כי השיקולים המתווים את שיקול דעתם של בתי המשפט בעת קביעת העונש הראוי לעבירות תנועה בעלות תוצאות קטלניות, אינם מתמקדים רק בנאשם. על בית המשפט לשקול מערכת שיקולים רחבה יותר, הכוללת גם את בחינת תוצאות התאונה והאינטרס החברתי שבענישה ".
בעפ"ת 33840-02-12 סובחי חאמד נ' מ.י., סקר בית המשפט המחוזי את מתחם הענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וקבע כי טווח הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות במקרה רשלנות קלה ועד 30 חודשי מאסר בפועל, במקרים החמורים והקשים ביותר.
רמת הרשלנות
נסיבות אירוע התאונה מלמדות על רף רשלנות גבוה. הנאשם פגע במנוחה בעת שחצתה את הכביש במעבר חצייה. הנאשם היפר את חובת הזהירות המוטלת על נהג המתקרב למעבר חצייה, לא האט את מהירות נסיעתו ולא הבחין מבעוד מועד במנוחה. המנוחה חצתה את חלקו הראשון של מעבר החצייה, המשיכה וחצתה את אי התנועה והתחילה לחצות את חלקו השני של מעבר החצייה, כל זאת בהליכה רגילה. מהירות נסיעתו של הנאשם הייתה לא פחותה מ-40 קמ"ש, מהירות בלתי סבירה בנסיבות האירוע. הנאשם לא התאים את מהירות נסיעתו לתנאי הדרך, מהירות שתאפשר לו לעצור את רכבו בבטחה לפני מעבר החצייה. למרות שבכיוון נסיעתו היה שדה ראייה שהלך ונפתח ככל שהתקרב הנאשם למעבר החצייה, בתנאים של אור יום, הוא לא הבחין במנוחה מבעוד מועד. במקום הוצבו תמרורים ברורים והנאשם הכיר את המקום והיה מודע לקיומו של מעבר חצייה.
יש לייחס מידה מסוימת של רשלנות תורמת להתנהגותה של המנוחה אשר ירדה לחלקו השני של מעבר החצייה בהליכה רצופה מבלי לבדוק האם מתקרבת תנועת כלי רכב מימינה, ונפגעה בהיותה בתחילת החצייה. יחד עם זאת, חובתו של הנאשם להתקרב למעבר חצייה, הייתה לצפות התנהגות רשלנית של הולכי רגל או לקיחת סיכון על ידם והמנוחה נפגעה בעת שחצתה את הכביש במעבר החצייה, המהווה את מקום המבטחים של הולך הרגל בכביש.
גזירת הדין

בבוא בית המשפט לגזר את העונש הראוי מוטל עליו לאזן את האינטרסים השונים והמנוגדים, האינטרס הציבורי והאינטרס האישי של הנאשם. תפקידו של בית המשפט ליטול חלק במלחמה בתאונות הדרכים ולסייע במיגורן בדרך של החדרת מודעות לכללי נהיגה זהירה והשתת ענישה מחמירה ההולמת את הערך של הפגיעה בחיי אדם, כאשר מול עיני בית המשפט עומד קורבן התאונה. איזון האינטרסים השונים מחייב מתן משקל יתר לאינטרס הציבורי.

הנאשם שלפני הינו אדם נורמטיבי שזהו חטאו הראשון. במשך חמש שנות נהיגה לא נרשמה נגד הנאשם אף לא עבירת תנועה אחת. התרשמתי כי מדובר בנאשם בעל רמה מוסרית גבוהה הכואב באופן ממשי את תוצאת התנהגותו והתאונה מהווה טרגדיה גם עבורו. יחד עם זאת, פעמים רבות עומדים בפני בית המשפט במקרים של תאונות קטלניות, נהגים נורמטיביים, אך ההלכה שנקבעה בפסיקה קובעת כי נסיבותיו האישיות של נאשם בעבירות של גרימת מוות ברשלנות, אינן בעלות משקל מכריע והן נסוגות אל מול האינטרס הציבורי.

בשקלול כל הנסיבות, בהתחשב במדיניות הענישה, ברמת הרשלנות ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי כי יש מקום לגזור על הנאשם תקופת מאסר לריצוי בפועל בתוך מתחם הענישה.

לאור המלצת שירות המבחן וחוות דעת הפסיכולוג שלפני, המעלים חשש ליכולתו של הנאשם להתמודד עם תנאי המאסר, והואיל וגזר הדין כולל רכיב של מאסר לריצוי בפועל, מצאתי טעם לאמץ את ההמלצה לצורך דחיית ביצוע המאסר על מנת לאפשר שילובו של הנאשם בטיפול קבוצתי כמומלץ בתסקיר ובחוות הדעת, מחודש אפריל ועד למחצית חודש יוני.

במקביל, אני מורה כי חוות הדעת הפסיכולוגית תצורף לפרוטוקול ולצו המאסר ותובא לעיונו של קצין רפואה בשב"ס, על מנת שיתן דעתו לאמור בה, עם התייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו.

נוכח כל המפורט לעיל אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים :

15 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר הדריים ביום 20.6.13 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים : **-***** , **-*****.

12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

13.5 שנות פסילה בפועל מיום 28.7.11 .

12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

10,000 ₪ קנס. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.5.13.

20,000 ₪ פיצוי למשפחת המנוחה. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 1.7.13.

עיכוב רכיב המאסר בפועל הינו בכפוף לתנאים כדלקמן :

צו עיכוב יציאה מהארץ. הדרכון מופקד במשטרה.

הפקדת 7000 ₪ במזומן, תוך שבעה ימים.

חתימת הנאשם על ערבות עצמית בסך 10000 ₪ וחתימת צד ג' על ערבות צד ג' בסך 10000 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ב ניסן תשע"ג, 02/04/2013 במעמד הנוכחים.